

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

L.

11.

11.

Показалося це в першій пів годині зборів. Коли голова „Рідної Хати“ відкрив збори і просив вибрати голову — добре половина салі загугла: „посол Мавієка, посол Мавієка!“ Стало сразу всьому ясно, що пос. Мавієка має більшість. Але коли пос. Мавієка не хотів дати голосу пос. Антонові Васильчукові, покликується на те, що А. Васильчук не платить від 2-ох літ членської вкладки і тому автоматично перестав бути членом „Рідної Хати“, то досить було одної пригадки, що чейже Антін Васильчук є фактичним оснувателем „Рідної Хати“, коли вся зала як один муж загугла: „дати голос! дати голос!“ І коли говорив про кулуарні історії справи посла Павло Васильчук — присутні уважливо слухали й неодноразово переривали: „правду каже!“ При чому тут „класовий інтернаціоналістичний принцип“ Сель-Роба, де „автономію-федеративні концесії“ Антона Васильчука де „селянсько-соціалістична демократія“, Павла Васильчука? І Коли всієї латяки лоспів Васильчука на окремування партійно-політичної роботи в „Рідну Хату“ несовісними керівниками були а дитини привили й одпрокидували, як клевети, що-ляом Мавієкою, то можна бачити в цьому зрозумілу тактику, але коли проти яких латяків протестували селяни, члени „Рідної Хати“ то ми віримо, що вони

Федорівські сафяники, слюсари, рави, стрільники, гарбари, кушарі, теслі, войлочники та дучники, до мешкали у власних домах, стягли оди велитенську суму 180 золотих, при чому деякі складали по 15 а на інші по 20 золотих! Комірки дожили до двох сотень, а кожні давав більше як міг! Правда в ті дисципліновані, натхнені найвищими ідеалами громади, не все обидилося без скреготів; але що вони були різкі то як такі переходили на сторінки братських аналізів.

(Продолжение бул.)

3. универсальный Российский Синдикат Внешних Связей Дел России 4. 12